

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਾਵੀਰ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਟ ਡੀ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1989 ਦਾ ਜੀਐਸਟੀਆਰ ਨੰਬਰ 30

2 ਸਤੰਬਰ, 1997

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 -ਸ. 5-ਏ-ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 - ਐੱਸ. 8.(2)-ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ 2% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ, ਅੰਤਰਰਾਜੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ - ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ S.8(2) ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਦਰ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਆਇਸ਼ਾ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ (1992)85 ਐਸਟੀਸੀ 106, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ), ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਦਰ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗੀ।

(ਪਰਾ ੭)

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) Point Point 3 for consideration in this reference ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ 2% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

(2) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ ਸਾਲ 1976-77 ਅਤੇ 1977-78 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੂਤ, ਕਪਾਹ ਦੇ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ 2% ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਧਾਗਾ। ਇਹ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ 2% ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ 'ਤੇ 2% ਅਤੇ ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਧਾਗੇ 'ਤੇ 1% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਸਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਵੇਸਟ ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ 2.04% ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਧਾਗੇ 'ਤੇ 1.02% ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5A ਮੁਲਾਂਕਣ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੋਧ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਟੈਕਸ 4% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ 4% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਦਰ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵੀ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਦੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1976-77, 1977-78 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(3) ਦੇ ਨਾਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ 1962.91 ਅਤੇ ਰੁ. ਸਾਲ 1976-77 ਅਤੇ 1977-78 ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1861.85. ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀਕੋਪੀ ਅਬਦੁਲ ਹਕੀਮ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਆਦਿ (1), ਨੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਡੀ

The State of Punjab v. M/s Mahavir Spinning 135
Mills (P) Ltd. (Ashok Bhan, J.)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2)।, 1956, ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਦਰ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ?

(6) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਆਇਸ਼ਾ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਆਇ (2) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੇਰਲਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਵਪੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਵੀ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਰਾਜ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ' ਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਕੇਰਲ ਵਪੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ 4% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਰ ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਡੀਲਰ ਫਿਰ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਵਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-

ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਰਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਵੀ ਹੈ।

ਰਾਜ ਦੇ "ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਵਸਤੂ ਲਈ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਵਪੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵੀ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੇਰਲ

ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੇਰਲ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ 15) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸਟੇਟ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1978 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ 79 ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ 10% ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰ ਨਾਲੋਂ ਟੈਕਸ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸਟੀਸੀਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਵਿੱਚ "ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) "ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ 1956 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।) ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2)(b)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਧੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕੇਰਲ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 8(2)(ਬੀ) ਅਤੇ 8(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗੀ। -ਏ) ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਦਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ

ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਚਾਰ ਪੀਵੀ ਸੇਂਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 8(2-ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ) ਲਾਗੂ ਹਨ। ਡੀਲਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਧੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਦਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 (ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) 2A) ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟੀਈਬੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 3 ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2A), ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਦਰ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗੀ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ ਜੇ.

ਅਨਿਲ ਭਾਟੀਆ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1995 ਦਾ CWP 17306

4 ਜੁਲਾਈ, 1997

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 . Art. 226/227—ਹਰਿਆਣਾ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਕਾਲਜ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1979—ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਡੀਏਵੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਅਧਿਆਪਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਗਈ—ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ — ਅਧਿਕਾਰ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XVI ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ — ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਰਿੱਟ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ R-6 ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ R-6 ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ IX ਤੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XVI ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 3 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਲਜਾਂ ਵਾਲੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੂਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ।